

видѣхмѣ, ѿ свидѣтельствваме, ѿ проповѣдваме вамъ живѣтъ вѣчный, който бѣше оу Ѣца, ѿ савісе намъ:)

3 Ѣнова (говоримъ) цѣло видѣхмѣ ѿ чѣхмѣ, казваме го вамъ, да имате ѿ вѣе сообщеніе съ насъ: а сообщеніе то наше да бѣде съ Ѣца ѿ съ сына негова Исуса Хрѣта.

4 И това ви пишемѣ, да бѣде ваша та радость испълнена.

5 И това ѣ ѡбѣщаніе то коѣто нѣе чѣхмѣ ѡ негѣ, ѿ проповѣдваме ви: зацѣ бѣа ѣ свѣтъ, ѿ никога темнина нѣма въ него.

6 Ако речѣмѣ зацѣ имамѣ сообщеніе съ него, а въ темнина та ходимѣ, ажемѣ, ѿ не творимѣ истина та:

7 Ако ли ходимѣ въ свѣтъ, каквѣто ѣ ѿ самъ той въ свѣтъ, имамѣ сообщеніе ѣдинъ съ другимъ, ѿ крѣвъ та на Исуса Хрѣта сына негова ѡчищава ны ѡ сѣкаковъ грѣхъ.

7 Ако речѣмѣ, зацѣ нѣмаме грѣхъ, ажемѣ сѣе си, ѿ истина нѣма въ насъ.

9 Ако исповѣдваме грѣхѣ те наши, (бѣа) ѣ вѣренъ ѿ праведенъ да ни прѣсти грѣхѣ те, ѿ да ны ѡчисти ѡ сѣкаква неправда.

10 Ако речѣмѣ зацѣ не смѣ согрѣшили, правимѣ го ажемѣ, ѿ негово то слово не ѣ въ насъ.

ГЛАВА В.

ЧИДЯ мой, това ви писвамъ да не согрѣшавате: ѿ ако нѣкой ѡ васъ согрѣши, имамѣ ходатаа ко Ѣца, Исуса Хрѣта праведника.

2 И той цѣ да го ѡмилостиви за наши те грѣхѣ, ѿ не самъ за наши те, но ѿ за грѣхѣ те на-сѣчкѣа мѣръ.

3 И съ това разсмѣваме чѣе сме го познали, ако сохраниваме неговъ те заповѣди.

4 Който говори чѣе го ѣ позналъ, а заповѣди те неговъ не сохранива, ажемѣ ѣ, ѿ въ него истина нѣма:

5 А който сохранива слово, въ него ѣ воистиннѣ бѣа та любовь совершенна, ѿ съ това разсмѣваме зацѣ сме въ него.

6 Който говори, зацѣ въ него прѣкываѣ, ажемѣ ѣ да ходи ѿ той каквѣто ѣ онъ ходилъ.

7 Возлюбленніи, не ви писвамъ нова заповѣдь, но заповѣдь вѣтъа, коѣто имаште испрѣво, вѣтъа та заповѣдь ѣ слово то, коѣто чѣхте испрѣво.

8 Но пакѣ заповѣдь нова ви писвамъ, (сѣрѣчь) Ѣнова, коѣто ѣ истинно ѿ въ него ѿ въ васъ: зацѣ темнина та замина, а свѣтъ истинный вече свѣти.